

Σκύλοι: Γιατί η τιμωρία δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα

Η επιθετικότητα των σκύλων

είναι από τις σημαντικότερες προβληματικές συμπεριφορές. Αποτελεί όμως και μια πρόκληση για τον ειδικό τροποποίησης αυτής και αυτό διότι εν μέρει επικαλείται μια συναισθηματική αντίδραση εκ μέρους του ιδιοκτήτη.

Αν και η επιθετικότητα είναι μια απολύτως φυσιολογική συμπεριφορά για τον σκύλο, ωστόσο φοβίζει και προκαλεί μεγάλη αμηχανία στους ανθρώπους. Συνήθως οι ιδιοκτήτες εκλαμβάνουν την κατάσταση ως μια προσωπική προσβολή κάτω από το σκεπτικό ότι έχουν κάνει ότι καλύτερο για τον τετράποδο φίλο τους.

Η επιθετική συμπεριφορά αποτελεί μια κατάσταση που φέρνει τους ιδιοκτήτες σε πολύ δύσκολη θέση: γνωρίζουμε ότι ένα σκυλί που δαγκώνει δεν είναι αποδεκτό, όμως αυτό το σκυλί είναι το σκυλί μας και αισθανόμαστε την επιτακτική ανάγκη να το σώσουμε.

Η ευθύνη για το σκυλί μας ποτέ δεν φαίνεται να είναι τόσο έντονη, όσο όταν αντιμετωπίζουμε το ζήτημα της χρόνιας επιθετικότητας.

Παρακάτω θα προσεγγίσω το θέμα του γιατί η τιμωρία ΔΕΝ φέρνει κανένα αποτέλεσμα αλλά και γιατί οι περισσότεροι ιδιοκτήτες επιλέγουν αυτή.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι ιδιοκτήτες επιζητούν μεθόδους που «μοιάζουν» ότι εγγυώνται «γρήγορες λύσεις».

Ας ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα τώρα και μια για πάντα: ΔΕΝ υπάρχουν εγγυήσεις

στην διόρθωση της συμπεριφοράς ενός επιθετικού σκύλου. Η εργασία του ειδικού επικεντρώνεται στην τροποποίηση ή την αφαίρεση της συχνότητας ή/και της έντασης της συμπεριφοράς που πολλές φορές φτάνει και στο 100%, ανάλογα με την υπομονή, επιμονή και την συνέπεια που θα χειριστούν όλοι οι εμπλεκόμενοι την κατάσταση.

Η τιμωρία μοιάζει να είναι η καταφανής απάντηση. Αν ένα σκυλί αγριέψει ή επιτεθεί σε ένα άλλο σκύλο ή άνθρωπο, τότε κρέμασέ το από το λουρί του, ή χρησιμοποίησε το ηλεκτρικό κολάρο και κάνε του ένα «ηλεκτροσόκ». Αν η συνέπεια είναι αρκετά αυστηρή δεν θα σβήσει από το μυαλό του σκύλου την συμπεριφορά?

Πρώτων, η τιμωρία είναι άσχημη διότι είναι καταχρηστική. Δεύτερων, μπορεί να είναι αποτελεσματική στο ότι διακόπτει την ανεπιθύμητη συμπεριφορά καθώς αυτή βρίσκεται σε εξέλιξη, όμως στο βάθος του χρόνου η συχνότητα και η ένταση της τιμωρίας θα πρέπει να αυξάνονται για να διατηρηθεί το αρχικό όριο της συμπεριφοράς που βρίσκεται σε καταστολή (Προσοχή: βρίσκεται ενεργή και σε καταστολή ΔΕΝ έχει διορθωθεί η αιτία, απλά την έχουμε κουκουλώσει).

Ο σκύλος βρίσκεται τώρα στον κίνδυνο της εφαρμογής της ίδιας της τιμωρίας καθώς επίσης και των καταστροφικών παράπλευρων συνεπειών που συνήθως συμβαίνουν: υπέρ επαγρύπνηση, εξωλογικό φόβο, αυξημένη οξυθυμία, ενστικτώδη/εκρηκτική συμπεριφορά, υπέρ ενεργητικότητα, ενεργοποίηση της επιθετικότητας με ελάχιστη πρόκληση, απόσυρση / κοινωνική αποφυγή, απώλεια της ευαισθησίας στην ευχαρίστηση και τον πόνο, καταθλιπτική διάθεση.

Η τιμωρία μπορεί να βλάψει την σχέση που έχουμε με τα σκυλιά μας.

Στην πραγματικότητα αυτό που θέλετε είναι ο σκύλος σας να νοιώθει ασφάλεια και όχι απειλή κοντά σας.

Ο φόβος σταματάει την μαθησιακή διαδικασία τόσο στα σκυλιά όσο και στους ανθρώπους. Αν η απειλή έρχεται από την πηγή της μάθησης (τον ιδιοκτήτη/χειριστή), τότε η ελάττωση της μάθησης έχει διπλή αιτία.

Ο ποιο σοβαρός κίνδυνος με την τιμωρία ωστόσο ελλοχεύει στην συχνή ευχαρίστηση αυτού που επιβάλλει την τιμωρία, καθώς τον κάνει να νοιώθει μια ψευδή ανωτερότητα. Η τιμωρία δρα ενισχυτικά για τον τιμωρό, και οδηγεί στην λαθεμένη εντύπωση ότι «διορθώθηκε» η προβληματική συμπεριφορά.

Την επόμενη φορά ο τιμωρός θα παραπλανηθεί να επιδείξει μεγαλύτερη και πιο γρήγορη τιμωρία.

Όχι μόνο η τιμωρία είναι παρακινδυνευμένη, αλλά αποτυχαίνει να διδάξει στον σκύλο μια αποδεκτή εναλλακτική συμπεριφορά. Ο σκύλος δεν μαθαίνει τι πρέπει να κάνει την επόμενη φορά που θα βρεθεί στην ίδια κατάσταση.

Μαθαίνει μόνο να φοβάται τη κατάσταση.

Για να λύσετε επαρκώς το πρόβλημα της επιθετικής συμπεριφοράς θα πρέπει να αναρωτηθείτε το εξής: «Τι θέλω να κάνει ο σκύλος μου εναλλακτικά του να επιδεικνύει επιθετική συμπεριφορά όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με μια κατάσταση που τον προκαλεί».

Πηγές: iatronet.gr-ikypros.com